

der skal laves lovgivning her. I sin tid var det umuligt for SF at komme igennem med en anlægslov for Det Kgl. Teater, hvorimod vi altså skal have det her igennem Folketinget.

Jeg vil ikke benytte lejligheden, men jeg vil bare sige, vi støtter lovforslaget, og jeg tror i og for sig, så vidt jeg kan læse ud af det, at det handler altså ikke kun om Bjarne Riis' cykler, men også om en hel masse andre cykler og kendetegn, og jeg synes, det lyder, som om det er vældigt fornuftigt.

Bjørn Elmquist (RV):

Hvis man vil dykke ned i det, er der også EU-aspekter, frihandel, der er garanti osv. osv, og hvordan kan vi være sikre på, at der ikke er to cykler, der har nogle mærker, der minder om hinanden, men som man ikke rigtig kan se forskel på?

Jeg føler mig tryk ved det her lovforslag, og jeg kan bare sige til alle dem, der ikke sidder i Europaudvalget og har at gøre med tekniske standarder, at det her er det rene vand ved siden at det, vi en gang imellem beskæftiger os med dér.

Tom Behnke (FP):

I modsætning til Venstre og De Konservative vil jeg da godt som praktisk bruger af det her system sige, at det faktisk er en ganske fortrinlig ordning, at man har stelnummer på cykler.

Alt andet lige er det jo nemmere at efterlyse en cykel, hvis man har et stelnummer, i betragtning af at mange af de kendte cykelmærker jo produceres i både 1.000, 5.000 eller måske endda 10.000 eksemplarer. Og hvordan i al verden skal man nogen sinde kunne bevise, at det lige præcis er ens cykel, som en anden kører rundt på? Det vil være meget vanskeligt at gøre.

Det er også det problem, man har, når borgere f.eks. får stjålet vasketøj. Det er jo noget, som stort set aldrig nogen sinde kommer tilbage igen, for hvordan i al verden skulle de kunne bevise, at det tilhørte dem?

Så er der måske nogen, der vil sige: Skal vi så til at have stelmærker i vasketøj? Det skal man selvfølgelig ikke, fordi med vasketøj er det jo sådan, at man langt nemmere har mulighed for at beskytte det imod tyveri, end man har f.eks. med en cykel. En cykel er jo typisk ligesom biler og motorcykler o.l. noget, som står på gader og stræder og dermed også noget, som er nemt at stjæle. Derfor er det hensigtsmæssigt, at man har en eller anden form for nummerering.

Og det er helt givet, at jeg tilbage i 1992 stillede spørgsmål om den her sag til justitsministeren og gjorde opmærksom på, at der var nogle problemer i forhold til de store forretningskæder, fordi nogle af dem gør det, at de sætter det samme nummer i en stribe cykler.

Når en borger så går ned for at anmelde sin cykel stjålet, viser det sig, at der faktisk findes tilfælde, hvor det samme stelnummer allerede er efterlyst en gang, og det viser sig, at producenten har sat det samme nummer i 5, 10 eller 50 cykler. Så er det igen umuligt at finde ud af, hvor den cykel er henne, og politiet kommer i den situation, at de måske stopper 20 uskyldige borgere og sigter dem for tyveri af en cykel, fordi producenten har sat det samme nummer i flere cykelmærker.

Dengang jeg stillede spørgsmålet om det, fandt man ud af, at problemet lå i, at man ikke kunne gå ind og pålægge de store forretningskæder en straf, hvis de ikke overholdt lovgivningen, fordi det kun var enkeltpersoner, der kunne straffes. Det er jo så det, vi får gjort op med i forslaget nr. 3, hvor man siger, at selskaber m.v., altså juridiske personer som sådan, kan pålægges et strafansvar. Dermed får vi løst det problem, der faktisk har ligget i en årrække, og det er vi fra Fremskridtspartiets side meget, meget tilfredse med, specielt da det var undertegnede, der rejste sagen tilbage i 1992. Det har taget nogle år, men nu er forslaget her, og Fremskridtpartiet støtter det.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Hr. Tom Behnke har misforstået den melding, der kom fra mig, og også, som jeg hørte det, den fra Venstre. Vi har bestemt ikke nogen intentioner om, at der ikke skal være stelmærker i cykler. Det skal der være både i kevlarcykler og stålcykler og alle andre cykler, netop af de årsager, som hr. Tom Behnke selv anførte, og jeg kan garantere for, at der ikke vil være en i dette Folketing, som er modstander af dette lovforslag, for det er fornuftigt og godt.

Hele anken går på: Kunne man tænke sig på forskellige områder – og det her er et af dem – hvor der ikke er noget som helst politik i det, og som vil blive administreret fuldstændig ens, hvad enten det er en Fremskridtsmand, en socialdemokrat, en fra Enhedslisten eller en konservativ, der er justitsminister, at man ikke kræver en lovændring, men bare mulighed for at følge den sunde fornuft i en arbejdsgruppe